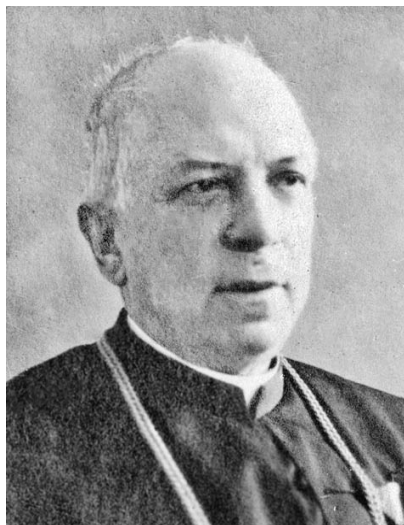

КОМАРНІЦЬКИЙ Йосиф (17. 08. 1852, с. Ролів, нині Дрогоб. р-ну Львів. обл. — 18. 11. 1920, похов. у с. Новий Люблинець Перемишл., нині Підкарп. воєводства, Польща) — видавець, богослов, педагог. Навч. у Віден. університеті (1871–74), де 1880 отримав ступ. д-ра тео-

логії, Перемишл. єпархіал. духов. семінарії (1874–75), інституті «Августинеум» (Відень, 1877–83). У 1876 рукопокладений у сан священника УГКЦ. 1883 — у Римі, де вивчав церк. право у Колегії св. Атанасія і був секр. митрополита Й. Сембратовича, з яким подорожував Ізраїлем, Єгиптом, Сирією, Грецією. Від 1883 — префект Львів. катол. духов. семінарії, викладав релігію у школах. 1886–1919 — у Львів. університеті: від 1891 — проф. біблій. наук Нового Завіту, 1896–97 — ректор, 1900–01 і 1906–07 — декан теол. ф-ту. Лекції читав українською мовою. Оpubлікував у галиц. пресі значну кількість наук. і наук.-популяр. статей на теми релігії. Систематично друкував казання і роздуми на реліг. теми у часописі «Руський Сіон» (1883–87). Видавець і ред. часопису «Миръ» (1885), ред. г. «Душпастирь» (1887–93). Видав 1892–99 влас. коштом 5 книжок з популяр. коментарями Євангелія українською мовою.

Рекомендована література

1. Сидин Ю. Останній ректор // За вільну Україну. 1995, 16 листоп.

В. А. Передирій

Бібліографічний опис:

Комарницький Йосиф / В. А. Передирій // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-4266>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).